

Lluites pel poder a Edicions 62

Les dimissions del president del consell d'administració de 62, Oriol Bohigas, i del director general adjunt, Oriol Castanys, palesen una lluita pel poder dins del grup. Aquest és un més dels moviments que s'han produït a les editorials catalanes en els últims mesos.

ARXIU / CARMÉ PUÉRTOLAS

Josep Maria Castellet és el nou president del consell d'administració d'edicions 62. L'anterior president, Oriol Bohigas, va dimitir.

Edicions 62, una de les editorials en català més representatives, encara el nou any amb un equip de direcció somogut: amb un president de transició del consell d'administració (Josep Maria Castellet), amb un director general a la recerca de substitut, i sense director general adjunt, després de la dimissió d'Oriol Castanys, que n'ocupava el càrrec. Tot i així, el director general del grup, Joan Capdevila, nega que el grup visqui cap mena de crisi interna i assegura que tenen la intenció de mantenir-se en la seva línia de defensa de la cultura catalana.

En medis editorials tothom parlava d'Edicions 62, a final d'any: de la dimissió d'Oriol Castanys com a director general adjunt del Grup 62 i de la d'Oriol Bohigas (sogre de Castanys) com a president del consell d'administració aquests últims vint-i-cinc anys. El director general insisteix en la normalitat dels canvis i a desvincular l'una dimissió de l'altra, però això no priva de veure que el rerefons de tot plegat podria ser el debat sobre la substitució de Joan Capdevila (té setanta anys i ocupa el càrrec de director general des del 1993) i sobre l'estratègia de creixement que ha de seguir el Grup 62 en el futur. Ara, destacats càrrecs del grup consultats per EL TEMPS opinen que sí que hi ha una crisi, i que ha posat de manifest el principal problema del grup: la qüestió de la propietat, qui hi mana i de qui és el Grup 62. Com

a societat anònima, en tenen el poder el consell d'administració i la junta general d'accionistes. El consell d'administració és format per dotze persones: Robert Vergés, Lluís Arnau, Miquel Horta, Salvador Casanovas, Joan Renart, Albert Ollé, Antoni Serra Ramoneda, Ramon Viladàs, Rosa Cullell (representant de la Caixa, que és l'accionista principal del grup, amb el 24,5% de les accions), Oriol Bohigas, Joan Capdevila i Josep M. Castellet, actual president del consell. Segons les mateixes fonts, és un consell poc implicat en el dia a dia de la casa; és per això que aposten per una renovació del consell amb accionistes més interessats en el món editorial.

El negoci del Grup 62, que factura més de 5.500 milions de pessetes l'any, té quatre punts: Enlace, la distribuïdora del grup; la divisió de venda a crèdit; la venda a llibreries (amb quatre editorials: Edicions 62, Empúries; Península i Muchnik); i, la divisió de revistes (*Descobrir Catalunya*; *Península* i *Altair*).

La sortida d'Oriol Castanys.

Les raons de la dimissió d'Oriol Castanys com a director general adjunt serien, d'una banda, les seves discrepàncies amb Joan Capdevila, el director general, a l'hora de definir l'estratègia de creixement del grup i, d'altra banda, el fet d'adonar-se que Capdevila no tenia intenció de jubilar-se aviat i la impossibilitat de succeir-lo.

Castanys va entrar a Edicions 62 fa cinc anys, fitxat precisament per Capdevila. Segons fonts acostades a Castanys i consultades per EL TEMPS, el fitxatge contenia un pacte, tot i que no era escrit enlloc. El consell d'administració i, en el seu nom, Oriol Bohigas, com a president, encarregaven a Castanys que renovés l'empresa en profunditat i la rellancés i, en canvi, li prometien que en un termini de temps raonable, que mai no es va concretar, seria el substituït de Capdevila com a director general. D'aquest pacte, n'estaven as-

sabentades totes les parts, inclòs Joan Capdevila. En aquests cinc anys, des de l'entrada de Castanys, l'empresa ha esdevingut un dels grups més dinàmics de l'edició en català i semblava, doncs, que ara havia arribat el moment de fixar una data per a la substitució de Capdevila –segons les mateixes fonts–, cosa que no ha succeït.

La versió del director general, Joan Capdevila, és molt diferent, i diu que no s'havia fet mai cap promesa: "Castanys va entrar amb la idea que, si es formava adequadament, es podria proposar al consell d'administració com a director general; però la formació no s'ha completat perquè no ha passat per tots els departaments de la casa". Tanmateix, admet que hauria pogut ser el seu successor si hagués passat temps i s'hagués format, "però avui no pot ser el meu substituït". Més encara, "no crec que la feina de director general sigui la feina ideal de l'Oriol Castanys, perquè és un home dinamitzador, més d'activitat i de moviment que no de taula".

Capdevila deixa clar que Castanys va presentar la dimissió per les discrepàncies que tenia amb ell: "Jo no l'he tret. En Castanys era un treballador de la casa, que estava sota meu i que tenia uns projectes diferents dels meus. Els plans d'expansió, que no puc explicar, cadascú els pensa com vol, però els dirigeix el director general. El consell d'administració em va donar suport a mi i, per tant, la seva opció era la de plegar. Reitero que és ell qui se n'ha anat. Això pot passar aquí i a tot arreu. No és una lluita de poder, sinó estructura de poder". Quant a la substitució de Castanys, diu que no s'ha fet perquè no és un forat que necessiti cobertura.

Dues estratègies enfrontades. Tot i que el director general es nega a parlar dels projectes de futur per a l'empresa que defensaven ell, de l'una banda, i Castanys, de l'altra, més fonts consultades per EL TEMPS expliquen que el xoc principal estava

en la venda a terminis, que l'un defensa, i l'altre, no. Segons aquestes fonts, Oriol Castanys apostaria per la diversificació, car considera que la venda a crèdit és un negoci obsolet. Per això durant els anys de director general adjunt crea una divisió de revistes amb tres capçaleres, renova l'equip d'editors de la casa per entrar a fons en el mercat de la literatura, tant en català com en espanyol, i dinamitza Enlace, la distribuïdora d'Edicions 62. En canvi –i sempre segons aquestes mateixes fonts–, Joan Capdevila fa una clara aposta estratègica per la venda a terminis i pren decisions econòmicament importants en aquesta direcció, contra l'opinió de Castanys. Concretament, aquestes fonts parlen de la compra d'Edicions 92 a Joan Ollé, fa aproximadament un any o un any i mig. Amb aquesta operació es renova totalment l'equip de venda a crèdit, cosa que coincideix amb la jubilació de Joaquim Sebrà, que aleshores era al capdavant d'aquest equip. Les conseqüències d'aquesta operació són dues: Jo-

Oriol Castanys ha dimissió com a director general adjunt d'Edicions 62. Fonts properes a Castanys asseguren que se li havia promès un càrrec de major control de l'editorial que mai no ha arribat.

L'arquitecte Oriol Bohigas també ha dimitit del seu càrrec de president del consell d'administració d'Edicions 62. Bohigas, de 74 anys, ha al·legat cansament per raons d'edat.

an Ollé passa a ser el director de venda a crèdit del Grup 62 i el seu germà i soci, Albert Ollé, passa a ser membre del consell d'administració com a accionista.

Joan Capdevila nega rotundament que ell aposti per la venda a terminis i explica que s'han de potenciar els quatre negocis del grup i que no està disposat a renunciar a res: "Som el número u de Catalunya en l'edició de llibres de llibreria, som l'anagrama català i no deixarem de ser-ho de mai".

Eds 62, vinculada sempre a la cultura catalana. Les mateixes fonts consultades per EL TEMPS indiquen que la crisi del Grup 62 pot arribar a marcar un abans i un després de l'empresa, si suposa una manera d'entendre-la allunyada dels seus objectius fundacionals. Opinen que el sistema de venda a crèdit, que consideren molt despersionat, aposta per uns continguts que no han d'anar forçosament lligats a la cultura catalana i que, per tant, no connecten necessàriament amb el món cultural del país.

El director general, per la seva banda, no comparteix aquestes impressions. Capdevila assegura que el grup continuarà en la ma-

**Castanys
apostava per la
diversificació
i considerava
obsoleta la venda
a crèdit.
Capdevila no hi
estava d'acord.**

teixa línia de sempre. "Tenir una vinculació amb la cultura catalana és un avantatge comercial, i no hi renunciarem, però això no vol pas dir que no potenciem també les edicions en castellà. Potenciar el castellà no vol dir abandonar el català. No vaig per aquest camí. La cosa més important és de continuar essent l'editorial que som".

La substitució de Joan Capdevila. Sobre la seva jubilació, explica que fa temps que busca successor. "La data per a deixar el càrrec serà la que convingui, segons el temps que triguem a trobar la persona adequada. Estaré un període al seu costat perquè faci un rodatge i per fer el traspàs

ben fet. Tant poden ser sis mesos, com un any o dos. Això no ho sap ningú". De fet, el Grup 62 s'ha posat en contacte amb empreses de caçatalents (*head hunters*) perquè cerquin, sense presses, la persona que s'ajusti al perfil adequat. "Evidentment, hauria de ser un bon gestor i conèixer el món del llibre i hauria d'haver estudiat empresarials, per exemple, perquè aquí hi ha moltes empreses i tot s'ha de deixar en mans d'una persona que tingui una formació concreta. Buscarem directors generals del món editorial o del món de la cultura", manifesta Capdevila.

El nou president del consell d'administració. L'editor Josep M. Castellet, un dels fundadors de l'empresa, és el nou president del consell d'administració del Grup 62, escollit per unanimitat pels membres del consell una setmana després de la dimissió d'Oriol Bohigas. Capdevila explica que és un home de la casa, estimat de tothom i que serà president temporalment. "Ens va semblar que ens aniria bé un president de transició per buscar un president jove de cara al futur, amb temps, perquè les coses no se solucionen amb presses. No sé qui pot ser".

Després de vint-i-cinc anys de president del consell d'administració, l'arquitecte Oriol Bohigas, de setanta-quatre anys, va presentar la dimissió just un mes després de la dimissió del seu gendre, Oriol Castanys, al·legat cansament per raons d'edat i la necessitat de donar pas a noves generacions. Bohigas, que és un dels accionistes principals del Grup 62, continuarà com a membre del consell d'administració. El director general del grup nega que la seva dimissió tingui res a veure amb la de Castanys, però fonts diferents, consultades per EL TEMPS, opinen que la crisi l'ha afectat físicament i anímicament i que en veient-se en minoria al consell d'administració ha hagut de dimitir.

Teresa Salas